

בש"פ 8895/13 - מדינת ישראל נגד פלוני

בבית המשפט העליון

בש"פ 8895/13

לפני: כבוד השופט צ' זילברטל

המבקשת: מדינת ישראל

נ ג ד

המשיב: פלוני

בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין
הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: ח' בשבט התשע"ד (09.01.14)

בשם המבקשת: עו"ד נ' פינקלשטיין

בשם המשיב: עו"ד נ' סיימון

החלטה

בקשה לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), להארכת מעצרו של המשיב החל מיום 12.1.2014, ב-90 ימים או עד למתן פסק הדין בעניינו בת"פ 23151-04-13 המתנהל בבית משפט השלום ברמלה (כב' השופט ה' אבו שחאדה), לפי המוקדם.

1. ביום 12.4.2013 הוגש כנגד המשיב כתב אישום המחזיק שני אישומים המייחסים לו עבירות של תקיפת קטין על-ידי אחראי, תקיפת בת זוג, תקיפה הגורמת חבלה ממשית, איומים וניסיון לתקיפת קטין על-ידי אחראי.

המשיב, יליד 1955, מתגורר עם רעייתו, עם כלתו (להלן: המתלוננת) ועם ארבעת ילדיה הקטנים ילידי השנים 2000, 2002, 2003 ו-2005 (להלן: הילדים) באותו הבית, שהוא ביתו-שלו. על-פי המתואר באישום הראשון, ביום 2.4.2013 בשעה 2:30, פרץ ויכוח בין המשיב לבין המתלוננת בעקבות חשדו של המשיב כי שניים מנכדיו הרעישו וזרקו אבנים על חלון חדרו במטרה להפריע לו בשנתו. במהלך הוויכוח הכה המשיב את המתלוננת ואת אחד הילדים, מ.ק., באופן שגרם להם לחבלות. כאשר רעייתו של המשיב ניסתה להתערב בוויכוח, קילל אותה המשיב, הכה אותה ואיים עליה שיהרוג אותה אם תדווח על מעשיו למשטרה. לאחר שהמשיב שלף סכין במטרה לפגוע ברעייתו, מ.ק., תפס את ידו כדי לעצור אותו. בתגובה דחף אותו המשיב וכתוצאה מכך קיבל מ.ק. מכה בראשו. המשיב איים על בני ביתו ואמר להם שאם יתלוננו במשטרה על מעשיו הוא ישפוך דלק על הילדים וישרוף אותם. לבסוף, הורה המשיב ל-מ.ק. לצאת מהבית ואמר לו שאם לא יצא הוא יהרוג אותו. מ.ק. נס מן הבית והזעיק את המשטרה.

על-פי המתואר באישום השני, ביום 22.8.2012, בעקבות סירובו של אחד הילדים לצאת מחדרו, השליך לעברו המשיב כוס זכוכית אשר לא פגעה בו.

הליכים קודמים

2. יחד עם כתב האישום הוגשה בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים. בבקשה נטען כי קיימות ראיות לכאורה כנגד המשיב וכי קמה כנגדו חזקת המסוכנות הסטטוטורית הקבועה בסעיף 21(א)(1)(ג)(5) לחוק המעצרים. המבקשת טענה כי מן המשיב נשקפת סכנה לביטחון הציבור בכללותו ולבני משפחתו בפרט, וזאת על רקע עברו הפלילי הכולל בין השאר עבירות אלימות כלפי משפחתו ומאסר מותנה בר הפעלה. כמו כן נטען כי קיים חשש מכך שהמשיב ישפיע על עדים וישבש הליכים אם ישוחרר לחלופת מעצר.

בדיון בבקשה ביום 12.4.2013 נעצר המשיב עד להחלטה אחרת, זאת מאחר שבא-כוחו ביקש לדחות את הדיון לצורך לימוד חומר החקירה. לאחר מספר דחיות נוספות, שנבעו מרצונו של המשיב להגיש חוות דעת פסיכיאטרית לצורך בחינת כשירותו לעמוד לדין, הוארך מעצרו של המשיב עד תום ההליכים ביום 27.5.2013. ההחלטה נתקבלה נוכח הסכמתו של המשיב אשר ציין כי נכון לאותה העת אין בידו להציע חלופת מעצר. משלא נסתיים ההליך העיקרי בעניינו של המשיב תוך 9 חודשים, הוגשה ביום 30.12.2013 בקשה להארכת מעצרו של המשיב ב-90 ימים, היא הבקשה שלפניי.

3. באשר להליך העיקרי, בדיון ביום 2.6.2013 כפר המשיב באמור בכתב האישום וביקש להגיש תשובה מפורטת בכתב. בית המשפט הורה על הגשת התשובה לאישומים עד ליום 1.7.2013. מיום 15.9.2013 ועד ליום 15.12.2013 התקיימו שבעה דיוני הוכחות בהם נחקרו עדי התביעה. ביום 19.11.2013 החלה חקירתה הראשית של המתלוננת, כאשר במהלך הדיון היא הוכרזה כעדה עוינת. ביום 15.12.2013 הושלמה חקירתה הראשית של המתלוננת והחלה

חקירתה הנגדית שלא נסתיימה במהלך הדיון. כמו כן לא התייצבו לדיון שלושה עדי תביעה ובית המשפט הוציא צו הבאה לשניים מהעדים. בית המשפט דחה את המשך החקירה הנגדית של המתלוננת ליום 31.12.2013 וקבע כי בתאריך זה תסתיים שמיעת הראיות בתיק וכן ישמעו סיכומי הצדדים. המתלוננת לא התייצבה לדיון ביום 31.12.2013 וניסיון להביאה באותו היום לדיון באמצעות צו הבאה לא צלח שכן לא נמצאה בביתה. בנסיבות אלה, קיבל בית המשפט את התנגדותו של המשיב להתחלת חקירה נגדית של עדה אחרת (חוקרת ילדים) טרם שהסתיימה קירתה הנגדית של המתלוננת, ודחה את המשך הדיונים בתיק. נוכח יציאתו של כב' השופט ה' אבו שחאדה לשבתון במהלך החודשים ינואר ופברואר 2014 ובשל יציאתה המתוכננת של חוקרת הילדים לחופשת לידה, קבע בית המשפט את המשך הדיונים בתיק ליום 8.6.2014 (!). במועד זה אמורה להסתיים פרשת התביעה ופרשת ההגנה ואמורים להישמע סיכומים.

הבקשה והדיון בה

4. בבקשה מצביעה המבקשת על חמש הרשעותיו הקודמות של המשיב, וביניהן הרשעות בגין עבירות אלימות במשפחה, כמעידות על המסוכנות הנשקפת ממנו. עוד מוסיפה המבקשת כי נסיבות האירוע, במהלכו ביצע המשיב עבירות אלימות פיזית ומילולית תוך שימוש בנשק קר כלפי בני משפחתו וביניהם נכדיו הקטינים, מגבירות את החשש מפני מסוכנותו. המבקשת אף מציינת קיומו של מאסר מותנה למשך 8 חודשים אשר היה תלוי ועומד כנגד המשיב בעת ביצוע המעשים. לפיכך, על רקע המסוכנות הטמונה במשיב ועל רקע החשש מפני שיבוש הליכי משפט, טוענת המשיבה כי יש להאריך את מעצרו.

בדיון בבקשה ונוכח החלטת בית משפט השלום על דחיית המשך שמיעת התיק העיקרי ליום 8.6.2014, ציינה באת כוח המבקשת כי בדעת המבקשת לפנות בבקשות מתאימות להקדמת מועד הדיון.

5. בא-כוחו של המשיב עמד על כך שעל-פי הנתונים הנכונים לעת הזו, ברור שמשפטו של המשיב לא צפוי להסתיים במהלך תקופת הארכת המעצר המתבקשת. עוד נטען כי יש ליתן לעובדות כתב האישום פרופורציה ראויה: המשיב הוא אדם מבוגר, הסובל מהתמכרות לסמים ומבעיות נפשיות (כמפורט בחוות הדעת הפסיכיאטרית שהוגשה לבית המשפט מטעם המבקשת), אשר נוטה לרגוז ולהתעצבן על נכדיו, המתגוררים עם אמם (המתלוננת, כלתו של המשיב) בביתו. נטען שאין לייחס למעשים דרגת חומרה כזו שתימנע שחרורו של המשיב לחלופת מעצר כאשר ברור שמשפטו אמור להימשך עוד חודשים לא מעטים. בנסיבות אלה הציע הסנגור כי יינתן תסקיר מעצר, שעד כה לא התבקש, כדי לעמוד על האפשרות לשחרר את המשיב לחלופת מעצר.

דיון והכרעה

6. לכאורה, ומבלי לקבוע מסמרות ולתלות את הסיבות להימשכות ההליכים במי מהמעורבים, נראה כי ניתן היה לסיים את משפטו של המשיב בתוך תשעת חודשי המעצר שהמחוקק קצב לכך. בדיון מיום 27.5.2013 מסר הסנגור על הסכמה למעצר עד לתום ההליכים וביקש שהתיק ייקבע להוכחות בהקדם. בכל מקרה, איני מתרשם כי הילוכו של המשיב הוא הגורם המרכזי להימשכות ההליך המשפטי. גם מספר עדי התביעה המהותיים אינו רב. דא עקא, שבחלוף תשעה חודשי מעצר מתברר כי לא רק שהמשפט לא הסתיים, המשכו קבוע לתאריך רחוק ואין בטחון שיתיים לפני פגרת בתי המשפט. מדובר במציאות שיש להצר עליה ושלא יכולה שלא להיות לה השלכה על שיקוליו של בית משפט זה בבואו לבחון בקשה להארכת מעצר לאחר תום תשעה חודשים. בצד נתון זה יצוין כי חלופת מעצר בעניינו של המשיב לא

עמוד 3

נבחנה עד כה בעזרת הגורם המקצועי - שירות המבחן. אכן, נראה שהמשיב נוקט באלימות כלפי בני משפחתו, ובהם קטינים, כנראה לרקע נתוני אישיותו המיוחדים. גם עברו אינו מקל על האפשרות לשחררו בתנאים. אלא שנוכח הצפי בדבר הימשכות ההליכים, אני סבור שיש עתה לבחון קיומה של חלופת מעצר. בנוסף, לכאורה מסוכנות המשיב מופנית כלפי בני משפחתו המתגוררים עימו, ועל כן, ככל שתימצא חלופה שיהיה בכוחה לאיין באופן סביר את מסוכנות המשיב כלפי בני המשפחה, יש מקום לבחון אותה. נמצא, אפוא, כי המשקל המצטבר של השיקולים שעניינם קצב התקדמות ההליך עם השיקולים שעניינם מסוכנות המשיב מחייב הערכה מחודשת של המעצר.

7. על יסוד האמור לעיל אני מורה לשירות המבחן להגיש לבית משפט השלום תסקיר מעצר, זאת עד ליום 23.1.2014. ככל שהשירות יזקק לפרק זמן נוסף, יחליט בעניין בית משפט השלום. מיד לאחר קבלת התסקיר ייקבע בית משפט השלום דיון לצורך בחינת האפשרות לשחרור המשיב לחלופה ראויה, שבכוחה יהיה להפיג באופן סביר את מסוכנותו. בנסיבות אלה מתקבלת הבקשה בחלקה, ומעצרו של המשיב מוארך ב-60 יום מיום 12.1.2014 או עד למתן פסק דין בת"פ 23151-04-13 בבית משפט השלום ברמלה.

ניתנה היום, ח' בשבט התשע"ד (9.1.2014).

ש ו פ ט